

३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ सर्वे इति न हि कल्पो वेदः तथा तद्धो धिता यज्ञाश्च पुरुषं हि सायां प्रवर्तयति किंतु परिसंख्या विधयानि च
 जातो नः संशयो धर्मो मांसस्य परिवर्जने ॥ दोषो भक्षयतः कः स्यात्कश्चा भक्षयतो गुणः ॥ ३ ॥ हत्वा भक्षयतो वापि परेणोपहतस्य वा ॥ हन्याद्वायः परस्यार्थं क्रीत्वा
 वा भक्षयेन्नरः ॥ ४ ॥ एतदिच्छामितत्वेन कथ्यमानं त्वयानघ ॥ निश्चयेन चिकीर्षामि धर्ममेतं सनातनं ॥ ५ ॥ कथमायुरवाप्नोति कथं भवति सत्ववान् ॥ कथम
 व्यंगता मे तिलक्षणे जायते कथं ॥ ६ ॥ भीष्म उवाच मांसस्य भक्षणाद्राज न्यो धर्मः कुरु नंदन ॥ तन्मे शृणु यथा तत्त्वं यथास्य विधिरुत्तमः ॥ ७ ॥ रूपम
 व्यंगतामायुर्बुद्धिः सत्त्वं बलं मूर्तिः ॥ प्राप्तुकामैर्नैरिह सावर्जिता वै महात्मभिः ॥ ८ ॥ ऋषीणामत्र संवादो बहुशः कुरु नंदन ॥ बभूवते पातु मंतं यत्तच्छृणु यधिष्ठिर ॥
 ॥ ९ ॥ यो यजताश्च मे धेनमांसि मांसि यतव्रतः ॥ वर्जयेन्मधु मांसं च स ममेतद्युधिष्ठिर ॥ १० ॥ सप्तर्षयो वालखिल्यास्तथैव च मरीचिपाः ॥ अमांसं भक्षणं राजन्
 शंसंति मनीषिणः ॥ ११ ॥ न भक्षयति यो मांसं न च हन्यान्न घातयेत् ॥ तन्मित्रं सर्वभूतानां मनुः स्वायं भुवो ब्रवीत् ॥ १२ ॥ अधृष्यः सर्वभूतानां विश्वास्यः सर्वजं
 तुषु ॥ साधूनां संमतो नित्यं भवेन्मांसं विवर्जयन् ॥ १३ ॥ स्वमांसं परमांसेन यो वर्धयितुमिच्छति ॥ नारदः प्राह धर्मात्मानियतं सो वसीदति ॥ १४ ॥ ददाति य
 जते चापि तपस्वी च भवत्यपि ॥ मधुमांसं निवृत्त्येति प्राह वै बृहस्पतिः ॥ १५ ॥ मांसि मास्यश्च मेधेन यो यजेत शतं समाः ॥ न खादति च यो मांसं स ममेतन्मतं मम
 ॥ १६ ॥ सदा यजति सन्नेन सदादानं प्रयच्छति ॥ सदा तपस्वी भवति मधुमांसं विवर्जनात् ॥ १७ ॥ सर्वे वेदानतत्कुर्युः सर्वे यज्ञाश्च भारत ॥ यो भक्षयित्वा मांसा
 नि पश्चादपि निवर्तते ॥ १८ ॥ दुष्करं चरसं ज्ञाने मांसस्य परिवर्जनं ॥ चतुर्व्रतमिदं श्रेष्ठं सर्वप्राण्यभयप्रदं ॥ १९ ॥ सर्वभूतेषु यो विद्वान् ददात्यभयदक्षिणां ॥ दा
 ता भवति लोके स प्राणानां नात्र संशयः ॥ २० ॥ एवं वै परमं धर्मं प्रशंसंति मनीषिणः ॥ प्राणायथ्यात्मनो भीष्टा भूतानां मपि वै तथा ॥ २१ ॥ आत्मौपम्येन मंतव्यं
 बुद्धिमाद्भिः कृतात्मभिः ॥ मृत्युतो भयमस्तीति विदुषां भूतिमिच्छतां ॥ २२ ॥ किंपुनर्हन्यमानानां तरसा जीवितार्थिनां ॥ अरोगाणामपापानां पापैर्मसोपजी
 विभिः ॥ २३ ॥ तस्माद्बिद्धि महाराज मांसस्य परिवर्जनं ॥ धर्मस्यायतनं श्रेष्ठं स्वर्गस्य च सुखस्य च ॥ २४ ॥ अहिंसा परमो धर्मस्तथाऽहिंसा परंतपः ॥ अहिंसा पर
 मंसत्यं यतो धर्मः प्रवर्तते ॥ २५ ॥ न हि मांसं दृष्ट्वा लाक्षांश्चादुपलाद्वापि जायते ॥ हत्वा जंतुं ततो मांसं तस्माद्दोषस्तु भक्षणे ॥ २६ ॥

त्ति मेव बोधयंतीत्यर्थः ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥